

DEN SMALLE BOG

Digitalt kulturtidsskrift. Redigeret af Jakob Brønnum. 7. årgang. ISSN: 2446-0079

Læs Den smalle bog fast

Den smalle bogs skribenter

Kontakt og kolofon

Arkiv

Noget om kunst og noget om helte

Måske når individets erfaring af skel, brud, afsked, længsel bliver for svært for kollektivet at bære og lindre, sker der noget sådant? Som ...

Find rundt i Den smalle bog

Den smalle bog er et tidsskrift for boganmeldelser og andre kulturanmeldelser, samt (i løbet af begyndelsen af 2022) fotokunst og grafik. Tidsskriftet bringer desuden skønlitterære og essayistiske originaltekster. Midt på siden står det seneste indlæg. Øverst i højrespalten og øverst i venstrespalten står de foregående indlæg. Længere nede i højrespalten kan man læse tidsskriftet kronologisk og man kan klikke sig ind på tidsskriftets forskellige stofgrupper.

Den store litteratur i Den smalle bog

- Dostojevskij 200 år - et tema i Den smalle bog
- Steinbeck: Egil Hvid-Olsen introducerer ni af romanerne

Links til digitale tidsskrifter mm.

- The Lit Hub - The Best Of The Literary Internet
- The Public Domain Review

onsdag den 2. marts 2022

At leve blandt både levende og døde

Elof Westergaard: "Memento Vitae. Betragtninger om liv og død". Eksistensen 2022, 62 sider.

Af Egil Hvid-Olsen.

Biskop og forfatter Elof Westergaard vil med sin lille bog "Memento Vitae" minde læseren om vilkår, mange ønsker at fortrænge. Døden er ikke ren tragedie. Kirkegården et fredfyldt sted, og de afdøde lever videre i andet end erindringen. Dette udfoldes i både poetiske og debatterende småtekster.

Elof Westergaard er af stenhugger-slægt. Han boede med sin familie over faderens værksted og fik hurtigt en vis indsigt i sorgfuldes ansigtsudtryk, tanker og ønsker. Siden blev han præst, provst og biskop, men har beholdt en levende interesse for kirkegårdskultur.

Kirkegårde anses ofte for at være uhyggelige, men faktisk er de fredfyldte. De bærer vidnesbyrd om levet liv, om efterladtes taknemmelighed, om tro på et evigt liv som "en fornyelse af en relation" (s. 24), fordi "svaret på spørgsmålet om vores bestemmelse ikke er angivelsen af et sted, men en udfoldelse [...]" (s. 24).

Forsøget på at være unik helt ind i døden

Westergaards lille bog består af en række korte tekster. Med udgangspunkt i erindringer og erfaringer trækker forfatteren tråde mellem fortid og nutid, mellem afdøde og levende, mellem tradition og fornyelse. Forfatteren er ikke en reaktionær gnavpot, men problematiserer den fornyelse, der ligger i, at nogle vælger kirkegården fra i et forsøg på at gøre den afsluttende handling personlig og unik i ønsket om at forlænge deres tilstedeværelse. "Jeg synes, du gør dig falske illusioner både om, hvor langt din selvbestemmelse og dit nærvær rækker. Nu du er død, er du død, og du trækker ikke længere vejret." (s. 29). Det lyder næsten hoverende, men der ligger den nøgterne pointe i udsagnet, at man i døden må overgive sig til kræfter, man ikke selv har indflydelse på. Dette kommer til orde i bogens videredigtning af Det Nye Testaments fortælling om Judas, der efter at have forrådt Jesus, hænger sig selv. I Westergaards version slutter historien: "Da Jesus stod op påskemorgen, gik han straks ned i hunden, skar Judas ned fra træet og tog ham med." (s. 23).

En tak for livet

Kultur, tro og debat blandes i "Memento Vitae", som priser det evige liv, der allerede er påbegyndt, og som ifølge kristendommen fortsætter efter døden. I sin bog møder Westergaard ikke alene afdøde i erindringen, men også i fantasien, hvilket giver ham mulighed for at blive beriget af mennesker, han gerne ville have mødt, mens de levede. Og dog er de afdødes liv ikke blot indeholdt i andres erindring og fantasi, men udfoldet i en relation, der transcenderer det menneskelige.

Al denne tale om død kan umiddelbart lyde nedslående, men bogens titel, "Memento Vitae", er en åben modsigelse af det traditionelle "Memento Mori" – "Husk, at du skal dø!" - som man tidligere anvendte som en måde at minde folk om det store regnskab på dommedag. En trussel, der i nogle tilfælde kunne få folk til at leve skrækslagent himmelvendt. Westergaards pointe er derimod, at livet er værd at leve i bevidsthed om dets rigdom, både før og efter døden. Kirkegårdene er med til at skabe taknemmelighed for andres liv. Den pointe er det værd af genoplive, hvilket Elof Westergaard har gjort sit for med "Memento Vitae".

Indsendt af Egil Hvid-Olsen

Etiketter: boganmeldelse, essay

Ingen kommentarer:

Send en kommentar

Elof Westergaards betragtninger om død og liv

Slå op i Den smalle bog

Søg

DE SMALLE BØGER - Klik og se mere

▼ 2022 (19)

▼ marts (6)

Historien om den unge danske soldat, Herman Andersen

Lys i mørkemalerierne

Historien ville følge nye veje

Dansekæder imellem fiktion og virkelighed

Noget om kunst og noget om helte

At leve blandt både levende og døde

► februar (8)

► januar (5)

► 2021 (65)

► 2020 (57)

► 2019 (49)

► 2018 (43)

► 2017 (36)

► 2016 (34)

Den smalle bogs stofgrupper. "Lyrik", "Prosa" og "Essay" er originaltekster

- aforismer (1)
- antologi (3)
- boganmeldelse (140)
- dagbøger (1)
- digtsamling (35)
- En litterær refleksion (7)
- essay (11)
- eventyr (5)
- fabler (5)
- faglitteratur (19)
- klassikerlæsning (23)
- Klassisk musik anmeldelse (2)
- kortroman (10)
- kunstbog (15)
- lyrik (5)
- noveller (16)
- prosa (17)
- prosadigt (2)
- roman (47)

Sidevisninger i alt

156,321

[Nyere indlæg](#) [Start](#) [Ældre indlæg](#)

Abonner på: Kommentarer til indlægget (Atom)

Rejser tema. Leveret af **Blogger**.